

บทที่ 5

บทสรุป การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องชิ้นคู่และทริยแอดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. สร้างชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องชิ้นคู่และทริยแอดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่าง นักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำและนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ
3. สำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ

โดยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารดังนี้

1. ชุดการสอน
 - 1.1 ความหมายของชุดการสอน
 - 1.2 ประเภทของชุดการสอน
 - 1.3 องค์ประกอบของชุดการสอน
 - 1.4 ประโยชน์ของชุดการสอน
2. เนื้อหาเรื่องชิ้นคู่และทริยแอด
3. การแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ
 - 3.1 ความหมายของการแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ
 - 3.2 รูปแบบของการแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ
 - 3.3 ขั้นตอนในการใช้การแสดงการคิดเป็นถ้อยคำในการจัดการเรียนการสอน
 - 3.4 ประโยชน์ของการใช้การแสดงการคิดเป็นถ้อยคำในการจัดการเรียนการสอน

การสอน

การสอน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 สร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย

1. ชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องขั้นคู่และทริยแอดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1.1 คู่มือการใช้ชุดการสอนสำหรับผู้สอนและนักศึกษา
- 1.2 เนื้อหา
- 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้
- 1.4 แบบฝึกหัดประกอบกิจกรรม

2. แบบทดสอบระหว่างเรียน

3. แบบทดสอบหลังเรียน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาทฤษฎีดนตรีสากล 1 ตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สายวิชาดุริยางค์ศิลป์ แขนงดนตรีสากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น แล้วนำเนื้อหามาแบ่งการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเป็นชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องขั้นคู่และทริยแอด โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำให้เหมาะสมในแต่ละคาบ จากนั้นสร้างแบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา

2. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจ หลังจากนั้นนำเครื่องมือวิจัยที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาทำการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

3. นำชุดการสอนที่ใช้ในการวิจัยที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ก่อนการนำไปใช้จริงโดยการทดลองกับนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มทดลอง

4. แก้ไขชุดการสอนก่อนนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองกับนักศึกษาด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สายวิชาดุริยางค์ศิลป์ แขนงดนตรีสากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คนและกลุ่มควบคุม 8 คนซึ่งได้มาจากการจับสลากแบ่งกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมก่อนการดำเนินการ

ชี้แจงให้นักศึกษากลุ่มทดลองทราบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในเรื่องชั้นคู่ และทรีแอดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยทำการทดลองกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาทั้งสิ้น 4 คาบ คาบละ 120 นาที

2.2 เมื่อสอนเนื้อหาคาบที่ 2 และ 4 เสร็จสิ้น ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

2.3 หลังจากทำการทดลองเสร็จสิ้น 4 คาบ ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

2.4 แจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้นักศึกษากลุ่มทดลองหลังจากทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จเรียบร้อย เพื่อศึกษาความพอใจของนักศึกษากลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ

3. ขั้นหลังดำเนินการทดลอง

เมื่อได้ข้อมูลคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนและคะแนนความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มทดลองแล้ว นำไปวิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติ Independent Samples T-test

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องชั้นคู่และทรีแอดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. สร้างชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องชั้นคู่และทรีแอดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่างนักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ และนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ

3. สำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ปรากฏดังนี้

1. ได้ชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องชั้นคู่และทรีแอดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ เป็นชุดการสอนประกอบการบรรยายซึ่ง

ประกอบด้วย เนื้อหาวิชา คู่มือการใช้ชุดการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ 4 คาบ แบบฝึกหัด ประกอบกิจกรรม แบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำมีค่าเท่ากับ 4.35 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยวิธีปกติ

2. นักศึกษากลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ โดยมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.5

ผลการศึกษาตามสมมติฐานปรากฏดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ ในการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.414 ส่วนการทำแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.88 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.726 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ ในการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.25 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.344 ส่วนการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 19.893 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยที่กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. นักศึกษากลุ่มทดลองมีความพึงพอใจในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาประสิทธิผลชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องขั้นคู่และทริยแอดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ มีประเด็นที่น่าสนใจอภิปรายผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแสดง การคิดเป็นถ้อยคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม ซึ่งมีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอาจมาจากปัจจัยดังนี้

1.1 ปริมาณเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนมีมากเกินไป เริ่มจาก เนื้อหาเรื่องชั้นคู่ปึงทรีแอด เป็นเนื้อหาที่มีความต่อเนื่องกันทั้งหมด อาจส่งผลให้นักศึกษากลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมลืมได้ สังเกตจากในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาชั้นคู่ ในระยะเวลา 2 คาบแรก นักศึกษากลุ่มทดลองสามารถใช้วิธีแสดงการคิดเป็นถ้อยคำได้เป็นอย่างดีแต่เมื่อเข้าสู่ เนื้อหาเรื่องทรีแอดใน 2 คาบถัดมานักศึกษาเริ่มมีปัญหาในการแสดงกลวิธีการคิดหาคำตอบ เช่น เริ่มใช้เวลาในการแสดงกลวิธีการคิดเป็นถ้อยคำนานขึ้น นักศึกษาบางรายต้องใช้วิธีคิดคำตอบ ก่อนแล้วจึงกล่าวอธิบายวิธีคิดในภายหลัง อาจเป็นเพราะเนื้อหาในเรื่องทรีแอดนั้นยังยากเกินไป ในการที่จะใช้วิธีแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการรบกวนของ แมคจอยซ์ (McGeoch, 1932 อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2553, น.279) ทฤษฎีการรบกวนอธิบายการลืม ว่าเกิดจากการรบกวนของการเรียนรู้ก่อนหรือหลังการเรียนรู้สิ่งที่ต้องการเรียนรู้ การรบกวนแบ่ง ออกเป็น 2 ชนิดคือ 1. Retroactive interference หมายถึงสิ่งที่เรียนรู้ทีหลัง รบกวนสิ่งที่เรียนรู้ก่อน ทำให้ลืมสิ่งที่เรียนรู้ก่อน 2. Proactive interference หมายถึงสิ่งที่เรียนรู้ก่อน รบกวนสิ่งที่เรียนรู้ ทีหลัง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการรบกวนทั้ง 2 ชนิด

1.2 เวลาที่ใช้ในการทดลองน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับปริมาณเนื้อหาที่สอน และยังมีช่วงห่างของคาบเรียนแต่ละคาบ การทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองตามตารางเรียนปกติ ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างคือ วันจันทร์และวันพุธ โดยที่กลุ่มทดลองเรียนในเวลา 10.30 - 12.30 และกลุ่มควบคุมเรียนในเวลา 13.00 - 15.00 ทำให้เมื่อเรียนเนื้อหาในวันจันทร์แล้วต้องมาเรียน เนื้อหาถัดไปในวันพุธและต้องทำแบบทดสอบระหว่างเรียนในวันพุธร่วมด้วย อาจส่งผลให้ นักศึกษามีระยะเวลาไม่เพียงพอในการฝึกทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านไป จึงทำให้มีผลกับความจำ ระยะสั้น(Short-term memory)และความจำระยะยาว(Long-term memory)ส่งผลให้เกิดการลืม ซึ่งสอดคล้องกับ ลีริออร์ วิชชาวุธ(ลีริออร์ วิชชาวุธ, 2554, น.203) กล่าวว่าสาเหตุของการลืมอาจเกิด จากการไม่ได้ทบทวนในสิ่งเร้าความจำระยะสั้น(Short-term memory) และไม่มีทบทวน ใน ความจำระยะยาว(Long-term memory)

1.3 ผู้สอนนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นคนเดียวกันอาจเป็น สาเหตุทำให้รูปแบบการสอนคล้ายกัน โดยที่เมื่อผู้สอนสอนกลุ่มทดลองในช่วงเช้าแล้ว จากนั้นจึง สอนกลุ่มควบคุมในช่วงบ่าย ซึ่งวิธีการสอนเนื้อหาในช่วงบ่ายจะไม่แตกต่างจากช่วงเช้ามาก

เพราะส่วนที่มีความแตกต่างกันคือ รูปแบบของการทำแบบฝึกหัดประกอบกิจกรรมเท่านั้นดังนั้น นักศึกษาจึงมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาใกล้เคียงกัน

1.4 กลวิธีแสดงการคิดเป็นถ้อยคำยังถือว่าเป็นวิธีที่ยังใหม่ในการจัดการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีดนตรี ซึ่งจากการศึกษาพบว่าในประเทศไทยยังไม่มีหรือนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้มาใช้ในวิชาดนตรี จากการสังเกตพบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองยังไม่สามารถแสดงพฤติกรรมในการแสดงการคิดเป็นถ้อยคำได้ดีเท่าที่ควร อาจเนื่องมาจากความไม่มั่นใจในการพูดหรือในคำตอบของตนเอง จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุมมากนัก แต่ถ้าหากมีเวลาในการทดลองมากกว่านี้อาจส่งผลให้นักศึกษาเกิดความคุ้นเคยและเข้าใจรูปแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำมากขึ้นจนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินความพึงพอใจในข้อคำถามที่ 4 คือ “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำช่วยให้ท่านกล้าแสดงออกทางความคิดโดยการพูดอธิบาย” ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดแสดงว่า นักศึกษายังไม่กล้าแสดงความคิดเป็นถ้อยคำมากเท่าที่ควร

2. ความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ซึ่งสูงกว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ที่ 3.50 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ประเด็นที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 7 “การเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ ช่วยทำให้ท่านทราบข้อบกพร่องในวิธีการคิดแก้ไขโจทย์ปัญหา” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ สามารถทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนกลวิธีการคิดในการแก้ไข และยังทำให้ผู้เรียนเกิดการสำรวจข้อบกพร่องในการคิดหาคำตอบของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ เฮอร์แมน(Herrmann, 1988 อ้างถึงใน อภิศักดิ์ อินทร์ตา, 2553, น.73) ว่า “การสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำคือการสอนให้ผู้เรียนสามารถรู้ถึงวิธีการตรวจสอบประเมินความเข้าใจและวิธีการซ่อมแซมความเข้าใจที่ขาดหายไป”

2.2 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 1 “การเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ สามารถทำให้ท่านเข้าใจโครงสร้างของขั้นคู่และทริยแอด” และข้อที่ 4 “การเรียน การสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ ช่วยทำให้ท่านกล้าแสดงออกทางความคิดโดยการพูดอธิบาย” โดยทั้ง 2 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ในประเด็นของข้อที่ 1 อาจเนื่องมาจากรูปแบบของการแสดงการคิดเป็นถ้อยคำที่ใช้ในการทำแบบฝึกหัดประกอบกิจกรรมนั้นใช้เวลานาน เนื่องจากเป็นการให้นักศึกษากลุ่มทดลองแสดงกลวิธีการคิดออกมาเป็นคำพูดทีละคนหรือทีละกลุ่ม จนส่งผลให้ต้องลดเวลาในส่วนของการสอนเนื้อหาให้น้อยลงและส่งผลให้นักศึกษากลุ่ม

ทดลองไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้งและเนื้อหาเรื่องซับซ้อนและหยาบแถมมีรายละเอียดมากเกินไปจนกว่าจะสอนให้นักศึกษาเข้าใจอย่างลึกซึ้งได้ในเวลาเพียง 4 คาบ

ส่วนในประเด็นข้อที่ 4 นั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษากลุ่มทดลองยังไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ เพราะยังเป็นรูปแบบใหม่ในการจัดการเรียนการสอนดนตรี ผู้เรียนบางคนยังแสดงกลวิธีแสดงการคิดเป็นถ้อยคำออกมาน้อยกว่าผู้อื่นอาจเนื่องมาจากกลัวตอบผิดซึ่งสอดคล้องกับ ภักดี บุญสุณีย์ (ภักดี บุญสุณีย์, 2550, น.64) ที่กล่าวว่า "นักเรียนที่แสดงพฤติกรรมน้อยกว่า สาเหตุน่าจะมาจากนักเรียนบางคนไม่ถนัดด้วยวิธีการคิดออกเสียง ซึ่งอาจเป็นเพราะกลัวพูดออกมาแล้วผิดหรือไม่มีพื้นฐานที่ดีพอ" และผู้เรียนส่วนใหญ่อาจยังคุ้นเคยกับวิธีการเรียนการสอนแบบบรรยายอยู่และอีกประการหนึ่งอาจเนื่องมาจากเวลาในการทดลองที่น้อยทำให้นักศึกษามีเวลาน้อยมากในการทำความเข้าใจและฝึกฝนจนเกิดความเคยชินกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ

3. ประเด็นข้อสังเกตจากผู้วิจัย

3.1 นักศึกษากลุ่มทดลองส่วนใหญ่ใช้ยังเลือกใช้กลวิธีการคิดที่คล้ายกันอยู่มีเพียงส่วนน้อยที่พยายามหาวิธีคิดในรูปแบบใหม่และซับซ้อนขึ้น อาจเนื่องมาจากพื้นฐานที่ไม่เท่ากัน นักศึกษาที่มีพื้นฐานทางด้านทฤษฎีดนตรีที่ดีจะพยายามแสดงวิธีการแบบใหม่อยู่เสมอมากกว่านักศึกษามีพื้นฐานทางด้านทฤษฎีดนตรีที่น้อยกว่า

3.2 ในขณะที่นักศึกษากลุ่มทดลองกำลังแสดงกลวิธีการคิดนักศึกษาคอนอื่นมักจะคุยกัน หรือกระซิบบอกคำตอบ ซึ่งเป็นการรบกวนสมาธิของผู้ที่กำลังแสดงกลวิธีการคิดแก้ไขโจทย์อยู่ เนื่องจากในช่วงที่แสดงวิธีคิดนั้น บ่อยครั้งที่มีการเฝือเป็นระยะ โดยที่นักศึกษาใช้การคิดในใจแทนการคิดออกเสียง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ควรมีการเข้มงวดเรื่องการเข้าเรียนในแต่ละคาบซึ่งยังมีการขาดเรียนและมาสายอยู่ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เนื่องจากในแต่ละเนื้อหาเป็นเนื้อหาที่ต่อเนื่องกัน หากไม่เข้าใจในเนื้อหาแล้วอาจส่งผลให้การเรียนรู้ในเนื้อหาต่อไปลดลง

1.2 ควรเพิ่มกิจกรรมแบบกลุ่มเข้าไปในเนื้อหาทฤษฎีแอดให้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนลดความกดดันในการแสดงกลวิธีในการแก้ไขโจทย์ลงได้

1.3 ในการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ควรให้เป็นการทดสอบนอกเวลาเรียน เนื่องจากเนื้อหาที่มีมากทำให้เวลาในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอเพราะต้องแบ่งไว้ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองให้มากขึ้น จะส่งผลให้ผู้เรียนมีเวลาเรียนรู้ และสามารถเข้าใจเนื้อหาเรื่องขั้นคู่และทริยแอดได้ดีขึ้น

2.2 ควรมีการนำเอาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำไปใช้ในวิชาอื่นๆในสาขาวิชาดนตรี เช่น ปฏิบัติเครื่องเอก หรือ ปฏิบัติรวมวง รวมไปถึงเนื้อหาวิชาทฤษฎีดนตรีที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเช่น Seventh Chords หรือ Four-Part

PAYAP UNIVERSITY